

Formanden: Jeg havde forstaaet det saaledes, at det ærede 8de kongevalgte Medlem (Molte) ønskede Ordet, men da jeg ser, at han ikke er til Stede, antager jeg, at dette ikke har været hans Hensigt. Jeg giver derfor Ordet til det ærede 9de kongevalgte Medlem.

Steffensen: Jeg antager, at Flertallet i dette Ting er ganske enigt i den Betragtning, vi nys hørte fra den højtærede Finansminister, og jeg har derfor blot bedt om Ordet for at anbefale Tinget at afgøre Sagen ved at nægte Lovforslagets Overgang til anden Behandling. Naar vi gøre dette, tror jeg ogsaa, at vi ikke derved ville berede det andet Ting nogen Støffelse.

Forslaget gaar jo ud paa at anvende en halvsjættede à fire Millioner Kroner som Gaver, væsentlig til Landbrugerne. Hvis et saadant Forslag overhovedet skulde kunne ventes at gaa igennem, maatte det være begrundet i, at Forholdene inden for Landbruget saa at sige motorisk vare af en saa præfer Bestaffenhed, at det var nødvendigt paa denne og kun paa denne Maade, øjeblikkelig at komme dem til Hjælp. Af de Udtalelser, hvormed Ordføreren for Forslagsstillerne fremsatte Forslaget i det andet Ting, synes det ogsaa, at han er gaaet ud fra denne Betragtning. Han har der fremhævet, at Landbruget befandt sig i Nødstilstand baade paa Grund af andre Landes Indførselsforbud og paa Grund af Aarets Misvækst, og at Staten derfor bør komme det til Hjælp paa enhver Maade, og han har endvidere udtrykkelig fremhævet, at Forslaget ikke kunde betragtes som havende til Djemed at yde noget Bidrag til Forsøget paa Løsningen af det agrariske Spørgsmaal. Man kan jo for saa vidt ikke bebrejde Forslagsstillerne, naar de have denne Opfattelse af Landbrugets Stilling, at de have indbragt Forslaget i det andet Ting; men naar man ser Behandlingen dernebe og Udtalelserne, der fremkom derunder, forekommer det mig klart, at den Opfattelse, hvorfra Forslagsstillerne saaledes maa antages at være gaaede ud, ingenlunde har fundet nogen almindelig Billigelse blandt Medlemmerne af det andet Ting, naaget de have sendt os Forslaget herop. Det ses jo nemlig, at det er saa langt fra, at man har været enig om, at Landbrugets Tilstand er af den Bestaffenhed, at man burde hjælpe det paa den Maade, her er Tale om, at endogsaa et af de betydeligste Foredrag i den i øvrigt ikke lange Behandling, Forslaget blev underkastet, meget bestemt urgede, at saaledes var Landbrugets Tilstand ikke. Dertil kommer jo, at man fra anden

Side erklærede, at man stemte for Forslaget, alene fordi det syntes at være et meget bekvemt Middel til at tømme Statskassen. Naar Forslaget er sendt herop med en saadan Motivering, maa det være klart, at man ikke nede i det andet Ting har kunnet nære den Forventning, at vi heroppe vilde være videre villige til ikke alene at vedtage det, men endogsaa blot at stænke det nogen større Opmærksomhed. Jeg tror som sagt derfor, at vi ikke ved at stemme mod Forslagets Overgang til anden Behandling bereder nogen Støffelse.

Der fremkom under Forhandlingerne i det andet Ting fra en af Medforslagsstillerne en Ytring, der kunde synes at gaa ud fra en noget anden Betragtning af Forslaget, nemlig, at det ikke var Formaalet med det at redde Landboerne ud af en øjeblikkelig Nødstilstand, men at det derimod skulde være, hvad han kaldte en agrarisk Prøveballon, der skulde vise, hvor Agrarerne havde deres sande Venner, og hvor ikke. Jeg tror nu, at ogsaa i denne Egenstab er Forslaget i det væsentlige mislykket allerede i det andet Ting, det kom sikkert ikke til i nogen Maade at vise, hvor Agrarerne have deres Venner, og hvor de ikke have dem. Det er jo dog i hvert Fald klart, at hvad de Herrer angaar, der stemte for det med den Motivering, at det var et Forslag, der var vel egnet til at tømme Statskassen, kan man ikke paaberaabe sig deres Afstemning som værende i nogen særlig Grad venlig over for Agrarerne. Jeg i hvert Fald formaar ikke at indse, at det skulde være til nogen særlig Gunst for Landbostanden, at Statskassen saaledes blev tømt; snarere det modsatte.

Jeg tror overhovedet ikke en Gang, at Forslaget vil være egnet til at danne Grundlaget for en Debat om dette store Spørgsmaal, hvorledes vi bedst skulde hjælpe Landboerne under de nuværende utvivlsomt meget trykkende Forhold. Det vilde sikkert være et meget uheldigt Tidspunkt vi valgte til en saadan Debat netop nu, da vi staa over for Spørgsmaalet om, hvad det egentlig er, Agrarerne ønske og trænge til. Det vide vi nemlig ikke med nogen tilstrækkelig Sikkerhed, men vi kunne jo vente at faa det at vide ved det Program, som Foreningen agter at vedtage en af de nærmeste Dage. Hvad dette vil gaa ud paa, ved jeg ikke, og jeg skal ikke forsøge at gætte derpaa; men det vilde meget overraske mig, om et af Punktterne blev det, at man vilde søle sig hjulpen i nogen væsentlig Grad ved Eftergivelse af et halvt Aars Skatter. Jeg skal derfor foreslaa, at man heller ikke en Gang benytter Forslaget til en Debat om Agrarbevægelsen.